

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Ради профспілки залізничників і транспортних будівельників України щодо офіційного тлумачення положень статті 17 Закону України “Про підприємства в Україні” та статей 3, 4 Закону України “Про колективні договори і угоди”

м. К и ї в
20 квітня 1999 року
№ 6-у/99

Справа № 2-7/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича – головуєчий,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Савенка Миколи Дмитровича – суддя-доповідач,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Ради профспілки залізничників і транспортних будівельників України щодо офіційного тлумачення положень статті 17 Закону України “Про підприємства в

Україні” та статей 3, 4 Закону України “Про колективні договори і угоди”.

Заслухавши суддю-доповідача Савенка М.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Рада профспілки залізничників і транспортних будівельників України просить дати офіційне тлумачення положень статті 17 Закону України “Про підприємства в Україні” та статей 3, 4 Закону України “Про колективні договори і угоди” стосовно права профспілкових органів брати участь в укладанні колективного договору безпосередньо чи після отримання на це повноважень від трудового колективу.

Своє клопотання суб’єкт права на конституційне звернення обґрунтовує наявністю неоднозначного розуміння посадовими особами Міністерства праці та соціальної політики України питання повноважень профспілкових органів щодо участі в укладанні колективного договору, а також відмовою Дніпровського районного суду міста Києва в задоволенні позову Вільної профспілки працівників Київського метрополітену до Київського метрополітену та його Об’єднаного профспілкового комітету стосовно приведення колективного договору у відповідність до законодавства України.

Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) у відкритті конституційного провадження у справі відмовлено на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

2. Відповідно до частини першої статті 3 Закону України “Про колективні договори і угоди” колективний договір на підприємствах, в установах, організаціях укладається “між власником або уповноваженим ним органом з однієї сторони і однією або кількома профспілковими чи іншими уповноваженими на представництво трудовим колективом органами, а у разі відсутності таких органів – представниками трудящих, обраними і уповноваженими трудовим колективом”.

Положенням статті 4 цього ж Закону визначено, що право на ведення переговорів і укладення колективних договорів, угод від імені найманих працівників надається професійним спілкам, об’єднанням профспілок в особі їх виборних органів або іншим представницьким організаціям трудящих, наділеним трудовими колективами відповідними повноваженнями.

Стаття 17 Закону України “Про підприємства в Україні” передбачає, що колективний договір повинен укладатися на всіх підприємствах, які використовують найману працю, між власником або уповноваженим ним органом і трудовим колективом або уповноваженим ним органом.

Із змісту названих законів випливає, що надання трудовим колективом повноважень на ведення переговорів і укладення колективного договору потрібне лише іншим представницьким організаціям, а професійні спілки мають право вести переговори і укласти колективні договори без додаткових повноважень трудового колективу. Це підтверджується також положеннями статті 244 Кодексу законів про працю України, де зазначено, що професійні спілки представляють інтереси працівників у галузі виробництва, праці, побуту і культури.

3. Відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для розгляду справи в Конституційному Суді України щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У матеріалах конституційного звернення не міститься будь-яких даних про неоднозначне застосування положень статті 17 Закону України “Про підприємства в Україні” та статей 3, 4 Закону України “Про колективні договори і угоди” щодо права профспілкових органів брати участь в укладанні колективного договору. Не вбачається розбіжностей щодо цього питання і в листах посадових осіб Міністерства праці та соціальної політики України, які долучені до справи суб’єктом права на конституційне звернення. Міністерство вважає, що профспілкові органи мають право за законом брати участь в укладанні колективного договору і додаткових повноважень від трудового колективу не потрібно. Дніпровський районний суд міста Києва при розгляді конкретної справи за позовом Вільної профспілки працівників Київського метрополітену до Київського метрополітену та його Об’єднаного профспілкового комітету про приведення колективної угоди у відповідність до законодавства України не піддавав сумніву право профспілки на участь в укладанні колективного договору без додаткових повноважень трудового колективу.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Ради профспілки залізничників і транспортних будівельників України щодо офіційного тлумачення положень статті 17 Закону України “Про підприємства в Україні” та статей 3, 4 Закону України “Про колективні договори і угоди” на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ